

Gospodăria cu casa mare și roșie, de jos, de lângă pârâu, se cheamă Junibacken. Acolo locuiește Madicken cu mama și tata, cu Alva, fata în casă, cu un pisoi și un pudel negru. Și cu Lisabet, sora ei mai mică, desigur.

Fie ploaie, fie soare, Lisabet își urmează negreșit sora în orice joc nou născocit de Madicken. Dar și Lisabet se pricepe destul de bine să născocească una-alta.

E joi și, în fiecare joi, în gospodăria Junibacken se mănâncă supă de mazăre.

Dar să nu credeți că Lisabet își bagă un bob de mazăre în nas în fiecare joi. Doar o singură dată.

Lui Lisabet îi cam place să dosească lucruri acolo unde n-ar trebui. Cheia de la camera Alvei a pus-o în cutia poștală, inelul mamei l-a băgat în pușculiță (și nu mai poate fi scos decât dacă e spartă), iar clemele pe care tata le folosește ca să-și prindă manșetele pantalonilor când merge cu bicicleta le-a vârat într-o sticlă goală.

Nu ca să-i supere pe ceilalți face toate acestea, ci doar ca să vadă dacă se poate și pentru că e amuzant să vezi cum unele lucruri intră acolo unde nu pare că ar încăpea.

Așadar, e joi. Lisabet găsește un bob de mazăre pe podea și, cât ai clipi, și-l bagă în nas. Doar ca să vadă dacă încape.

Încape, da. Chiar adânc de tot.

După o vreme, Lisabet dă să-și scoată bobul din nas, căci de încercat să-l îndese cât mai adânc, încercase destul. Dar bobul nici gând să iasă. Înțepenise acolo unde îl băgase.

Lisabet scormonește în fel și chip, dar în zadar.

Atunci o roagă pe Madicken s-o ajute.

Madicken încearcă și ea să-l scoată. Dar bobul tot nu vrea să iasă. Cu niciun chip.

— Hai, Madicken, fuga! spune Lisabet.

Lisabet nu știe cât de repede încolțește mazărea dulce. Ar fi îngrozitor să-i iasă pe nas așa, deodată, când merge pe stradă. Cum s-ar mai uita lumea la ea!

Dar Madicken o liniștește. Dacă totuși i-ar ieși vreun lăstar de mazăre pe nas, nu e chiar o nenorocire.

— Poți să-l rupi ca să nu-l vadă nimeni, și să-l pui la butonieră, zice Madicken.

Iar Lisabet nu e dintre aceia care să se perpelească prea mult din cauza unui fleac cum e un bob de mazăre, chiar dacă i s-a înțepenit în nas. E gata să plece spre doctor. Bobul e ca și scos!

Lisabet e chiar bucuroasă, căci n-are parte în fiecare zi de o plimbare prin oraș cu Madicken.

— O, ce distractiv o să fie! spune Lisabet. Haide, Madicken!

Drumul până la doctorul Berglund e lung. Doctorul locuiește în piața cea mare din centru, iar Junibacken e la marginea orașului.

Madicken o ține strâns de mână pe Lisabet. Mama s-ar bucura să vadă ce atente merg pe stradă.

— Să nu faci vreo pozna! zice Madicken, simțindu-se mare și înțeleaptă.